

Voorwoord

1 Het Schadefonds Geweldsmisdrijven

- 1.1 Waarom een Schadefonds Geweldsmisdrijven?
- 1.2 Hoe vraagt men een uitkering aan?
- 1.3 Criteria voor een tegemoetkoming

2 Organisatie

- 2.1 De Commissie Schadefonds Geweldsmisdrijven
- 2.2 Het secretariaat van het Schadefonds
- 2.3 De behandeling van aanvragen
- 2.4 Beleid
- 2.5 Wijziging Wet Schadefonds Geweldsmisdrijven
- 2.6 Klachten
- 2.7 Ondernemingsraad
- 2.8 Dertigjarig jubileum Schadefonds Geweldsmisdrijven

3 Tegemoetkomingen uit het Schadefonds

- 3.1 Primaire beslissingen
- 3.2 Beslissing op bezwaar
- 3.3 Bezwaarzaken
- 3.4 Doorlooptijden
- 3.5 Europese aanvragen

4 Voorbeelden uit de praktijk

- 4.1 Aanvragen die zijn toegekend
- 4.2 Aanvragen die zijn afgewezen

5 Samenstelling Commissie en Bureau

- 5.1 Commissieleden
- 5.2 Personeel bureau Schadefonds Geweldsmisdrijven

Knokpartij bij voetbalwedstrijd

Door een onzer redacteurs
Etten Leur, 16 juni.

Een man gaat met een aantal vrienden naar een voetbalwedstrijd. Net voor het einde van de wedstrijd is hij naar de trap gelopen om de spelers uit te fluiten. Daar wordt hij aangesproken door een supporter van de tegenpartij. Die scheldt hem uit en grijpt hem bij de keel. Er wordt over en weer geslagen en de man valt van de trap. Op video blijkt dat na een duw en trekpartij beide mannen van de trap zijn gevallen. Ze zijn alletwee met lichte verwondingen naar het ziekenhuis gegaan.

In het verslagjaar 2006 vierde het Schadefonds Geweldsmisdrijven zijn dertigjarig bestaan. Daarover is flink aan de weg getimmerd. In oktober trok het Schadefonds samen met medewerkers van Slachtofferhulp Nederland (SHN) in een bus door het land en op 9 november is een congres georganiseerd in de Grote Kerk te Den Haag. Er namen zo'n tweehonderd mensen deel aan dit congres waaronder de minister, leden van de Tweede Kamer, medewerkers van Slachtofferhulp Nederland (SHN) en van zorgorganisaties als Blijf-van-mijn-lijf tot de Vereniging Ouders Vermoord Kind. In het middagedeelte vertelden slachtoffers imponerende verhalen over wat hen was overkomen en de nasleep van die gebeurtenissen. U kunt verderop in het verslag meer over het congres lezen.

Deze en andere activiteiten hebben de naamsbekendheid van het Schadefonds vergroot, getuige het aanzienlijk grotere aantal slachtoffers dat zich tot ons wendde: 7222 aanvragen, zo'n 20% meer dan in 2005.

Een belangrijke ontwikkeling is de geïntensiveerde samenwerking met Slachtofferhulp Nederland. Op het congres werd daarover een convenant getekend. Onze uitvoerend medewerkers kregen als taak het relatiebeheer uit te voeren voor één of meer regio's van SHN. Daardoor krijgen alle SHN-medewerkers vaste aanspreekpunten bij het Schadefonds. Daarnaast geven onze relatiebeheerders op gezette tijden voorlichting aan SHN en bespreken zij eventuele knelpunten in de samenwerking en de dienstverlening aan slachtoffers.

Door de relatief sterk verhoogde instroom en het vertrek van een aantal medewerkers in de tweede helft van het jaar bleef de afhandeling van zaken vergeleken met 2005 helaas wat achter; de wachtstapel liep daardoor op. In 2007 wordt er hard aan gewerkt deze weer naar normale proporties terug te brengen.

In 2006 zijn in totaal 6230 zaken behandeld. In 2006 kregen ongeveer 3350 aanvragers een tegemoetkoming. 400 aanvragers tekenden bezwaar aan; 150 bezwaren werden door de Commissie gegrond bevonden. De 250 slachtoffers van wie het bezwaar ongegrond of niet-ontvankelijk werd verklaard, konden zich nog wenden tot het Gerechtshof. In totaal 70 zaken deed het Gerechtshof uitspraak: 12 zaken werden gegrond bevonden.

Zo kregen bij elkaar ongeveer 3500 aanvragers een uitkering van totaal € 11 miljoen; gemiddeld € 3.100 per aanvrager.

De doorlooptijden liepen terug van gemiddeld 21 weken in 2005 naar 19 weken in 2006.

De taak van het Schadefonds om hulp en bijstand te verlenen aan Nederlandse slachtoffers van geweldsdelicten in EU-landen begint langzaam op gang te komen. In 10 zaken zorgde het Schadefonds voor – een vertaalde - doorgeleiding van een aanvraag aan het fonds van het betreffende land en voor informatie naar de betrokkene over de uitkomst.

Rijswijk, juni 2007,

Mr J.P.G. Poell,

Voorzitter van de Commissie Schadefonds Geweldsmisdrijven

Overval op amusementshal

Van onze verslaggever
Matthieu van Es
Valkenburg, 26 mei.

De bedrijfsleider van een amusementshal was aan het werk toen er drie gemaskerde mannen binnenkwamen. Eén van hen zei: 'Allemaal je handen omhoog, ik wil iedereen zijn geld'. Een ander richtte zijn pistool op de bedrijfsleider en dreigde dat hij zou schieten als de aanwezigen niet meewerkten. Snel begonnen twee mannen geld op te halen bij de klanten en stopten dat in drie rugzakjes. Na exact drie minuten verlieten zij het pand gewoon door de ingang. De politie schat dat zij in een paar minuten ongeveer 2500 euro hebben gestolen.

Verkrachting, incest, mishandeling, huiselijk geweld, straatroof, bedreiging met een wapen, diefstal met geweld: slachtoffers van een geweldsmisdrijf lopen vaak psychische en/of materiële schade op. Zo'n schade wordt vaak wel vergoed, maar soms ook niet.

1.1 **Waarom een Schadefonds Geweldsmisdrijven?**

Het Schadefonds Geweldsmisdrijven is in 1976 opgericht om slachtoffers die nergens terecht kunnen met hun schade toch enigszins financieel tegemoet te komen. Zo'n uitkering kan helpen bij het te boven komen van allerlei praktische problemen en kan een steun zijn bij het verwerkingsproces. Veel slachtoffers van een geweldsmisdrijf zien een uitkering van het Schadefonds namelijk ook als een erkenning van hun slachtofferschap.

1.2 **Hoe vraagt men een uitkering aan?**

Wie bij de politie aangifte doet van een geweldsmisdrijf wordt meestal doorverwezen naar een Bureau Slachtofferhulp van de landelijke organisatie Slachtofferhulp Nederland. Deze instanties adviseren over het indienen van een aanvraag bij het Schadefonds. Maar men kan ook direct contact opnemen met het Schadefonds.

1.3 **Criteria voor een tegemoetkoming**

Het Schadefonds heeft een vangnetfunctie en komt pas in actie als het slachtoffer de schade niet op een andere manier vergoed krijgt. Het gaat daarbij om mensen die ernstig letsel hebben opgelopen als gevolg van een opzettelijk geweldsmisdrijf, waarbij zij buiten hun schuld betrokken zijn. Het is daarbij niet van belang of er uiteindelijk een dader is aangehouden of dat de dader onbekend is gebleven. Ook zonder veroordeling van de dader kan een slachtoffer voor een tegemoetkoming uit het fonds in aanmerking komen. Uiteraard moet een aanvrager wel aannemelijk maken dat hij* het slachtoffer is geworden van een geweldsmisdrijf.

Om voor een financiële tegemoetkoming in aanmerking te komen, gelden verschillende criteria.

- Het moet om een opzettelijk gepleegd geweldsmisdrijf gaan dat in Nederland plaatsvond,
- het slachtoffer heeft daardoor ernstig lichamelijk en/of geestelijk letsel opgelopen,
- het slachtoffer is niet zelf (mede)schuldig aan het geweldsmisdrijf, en
- het slachtoffer kan de schade op geen enkele andere manier vergoed krijgen.

Verder is het van belang dat het misdrijf niet vóór 1973 heeft plaatsgevonden. Op grond van de wet komen dergelijke aanvragen niet voor een uitkering in aanmerking.

Behalve slachtoffers van geweldsmisdrijven kunnen ook andere personen onder bepaalde voorwaarden voor een tegemoetkoming uit het Schadefonds in aanmerking komen. Het gaat dan om nabestaanden van een slachtoffer dat door een geweldsmisdrijf overleed en om getuigen van een geweldsmisdrijf waarbij een naaste ernstig gewond raakte of overleed.

Als het Schadefonds uitkeert, gaat het altijd om een tegemoetkoming in de kosten en niet om een schadeloosstelling.

* Zowel mannen als vrouwen worden slachtoffer van geweldsmisdrijven. Voor het leesgemak wordt in dit jaarverslag steeds voor de mannelijke vorm gekozen.

Familiebezoek met dramatische afloop

ANP
Hilversum, 2 juni.

Een vrouw haalt haar ouders op voor een familiebezoek. Zij loopt als eerst naar buiten en wacht bij haar auto op haar ouders. Kort na haar komt haar vader naar buiten. Ze merkt dat hij pijn heeft en ziet hem op de grond vallen. Dan ziet zij een buurman met een vuurwapen in zijn hand naar buiten komen. De buurman richt het vuurwapen op haar vader en schiet driemaal. De vrouw stapt tussen de buurman en haar vader en hoort nog een aantal schoten. Zij voelt dat zij geraakt wordt en valt op de grond. Haar vader overlijdt en de vrouw raakt zwaar gewond. De buurman lijdt aan dementie en een trauma als gevolg van WO II.

Het Schadefonds Geweldsmisdrijven is een fonds van het Ministerie van Justitie dat beheerd wordt door een onafhankelijke Commissie waarvan de leden bij Koninklijk Besluit worden benoemd. De Commissie krijgt ondersteuning van een secretariaat dat bemand wordt door ambtenaren van Justitie.

2.1 De Commissie Schadefonds Geweldsmisdrijven

Het Schadefonds Geweldsmisdrijven wordt beheerd door een onafhankelijke Commissie, die aanvragen van uitkeringen uit het fonds beoordeelt en hierover beslissingen neemt. De wet bepaalt dat de Commissie vijf leden telt en wordt samengesteld uit diverse disciplines. Eén van de leden is benoemd als voorzitter. Naast de voorgeschreven vijf vaste leden kunnen ook plaatsvervangende leden aan de Commissie worden toegevoegd. Omdat met de sterke toename van werkzaamheden de belasting van de Commissieleden steeds groter werd, is in 2004 besloten om de plaatsvervangende leden vol in te zetten in het werk van de Commissie. De Commissie telt tien leden en werkt vanaf januari 2006 met twee raadkamers. Commissieleden houden ook hoorzittingen waarin aanvragers die het oneens zijn met een beslissing, hun bezwaarschrift mondeling kunnen toelichten.

2.2 Het secretariaat van het Schadefonds

Aan de Commissie is een ambtelijk secretaris verbonden die wordt benoemd door de minister van Justitie. Deze secretaris is tevens directeur van het secretariaatsbureau. Het secretariaatsbureau is beheersmatig gelieerd aan het ministerie van Justitie en is belast met voorbereiding, begeleiding en uitvoering van het werk van de Commissie. In 2006 telde het bureau 61 medewerkers en had een personeelsformatie van 55 fte. Het Schadefonds is gehuisvest in Rijswijk.

2.3 De behandeling van aanvragen

Een aanvraag wordt behandeld door de secretaris van de Commissie, die daarvoor is gemandateerd. Medewerkers van de secretaris beoordelen de aanvraag en komen zonder tussenkomst van de Commissie tot een beslissing. Als de aanvrager het met deze beslissing niet eens is, kan hij bezwaar maken en aan de Commissie vragen de zaak opnieuw te bezien. In een hoorzitting onder leiding van een Commissielid krijgt de aanvrager gelegenheid zijn bezwaarschrift toe te lichten. Een van de raadkamers van de Commissie neemt vervolgens op dat bezwaarschrift een beslissing. Als de aanvrager het ook oneens is met die nieuwe beslissing, kan hij nog in beroep gaan bij het Gerechtshof. Deze bezwaarprocedure leidt ertoe dat beslissingen ook in dat traject zeer zorgvuldig worden gemotiveerd. Juist doordat aanvragers hun bezwaar mogen toelichten, kunnen goed afgewogen beslissingen worden genomen. Bovendien geeft dit de Commissie de gelegenheid om vragen te beantwoorden en onduidelijkheden weg te nemen bij aanvragers die in bezwaar gingen. Dit leidt er vervolgens toe dat deze aanvragers minder snel in beroep gaan en het aantal beroepen op het Gerechtshof laag is.

2.4 Beleid

Het is al geruime tijd bekend dat het Schadefonds haar doelgroep onvoldoende optimaal bereikt. Nog steeds blijkt dat veel mensen niet op de hoogte zijn van het bestaan van het Schadefonds. Bovendien heeft niet iedereen (inclusief de netwerkpartners) een juist beeld van de voorwaarden die voor een toekenning gelden.

Tot 2005 waren de inspanningen van het Schadefonds vooral gericht op het stroomlijnen van processen. Naar de ketenpartners was er tot dat moment vooral een reactieve houding. Sinds 2005 neemt het Schadefonds een meer pro-actieve positie in, met twee doelstellingen:

- 1 De weg naar het Schadefonds voor slachtoffers te vergemakkelijken (samenwerken met netwerkpartners)
- 2 Naamsbekendheid vergroten

In 2006 zijn de in 2005 gelegde contacten met belangrijke ketenpartners - Slachtofferhulp Nederland en het Centraal Justitieel Incassobureau - geïntensiveerd. Tijdens het jubileumcongres hebben het Schadefonds en Slachtofferhulp Nederland een samenwerkingsconvenant ondertekend.

2.4.1 Samenwerking met Slachtofferhulp Nederland

De belangrijkste netwerkpartner is Slachtofferhulp Nederland (hierna SHN). Om de doelstellingen te bereiken is in 2006 een tweetal gezamenlijke initiatieven ontplooid.

Relatiebeheer.

Het Schadefonds heeft juristen deels beschikbaar gemaakt om als relatiebeheerder voor een SHN-regio te fungeren. Om vrijwilligers en slachtoffers optimaal te faciliteren in de keten politie-SHN-Schadefonds. Teneinde niet alleen méér, maar ook meer kansrijke aanvragen bij het SGM te laten instromen. Dit past ook in de ambitie van SHN, die zich graag ook als materiële hulpverlener wil positioneren. De kerntaak van de relatiebeheerder is het geven van voorlichting aan vrijwilligers en het invullen van een soort helpdesk. Deze vorm van samenwerking is in 2006 ontstaan en legt een sterke en noodzakelijke basis voor de komende jaren.

De bus.

Samen met SHN is het Schadefonds in de maanden oktober en november, vooruitlopend op het 30-jarig bestaan van het Schadefonds, met een antieke Amerikaanse schoolbus op promotietour geweest. Deze bus heeft een 20-tal grote steden bezocht en heeft daarmee een bijdrage geleverd aan enerzijds de naamsbekendheid van het Schadefonds en anderzijds aan de zichtbare samenwerking tussen Schadefonds en SHN.

2.4.2 Samenwerking met CJIB

In 2006 is een begin gemaakt met een meer structurele samenwerking tussen Schadefonds en het Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB). Het komt regelmatig voor dat een slachtoffer zich in het strafproces voegt om zijn schade op de dader te verhalen en daarnaast ook een aanvraag indient bij het Schadefonds. De samenwerking met het CJIB is bedoeld om te voorkomen dat het slachtoffer zowel van de dader als van het Schadefonds zijn schade vergoed krijgt. Hierbij staat voorop dat in principe de dader de schade vergoed en het Schadefonds als vangnet fungeert. Deze samenwerking wordt in de loop van 2007 operationeel.

2.5 Wijziging Wet Schadefonds Geweldsmisdrijven

In augustus 2006 heeft de eerste bijeenkomst van de werkgroep wetswijziging plaatsgevonden.

Naast medewerkers van het Schadefonds zijn in deze werkgroep medewerkers van het Ministerie van Justitie vertegenwoordigd (directie wetgeving en de directie sanctie- en preventiebeleid). De werkgroep heeft zich beziggehouden met een verkenning van de bestaande wetsartikelen en de gewenste wijzigingen. Dit heeft geleid tot een aantal actiepunten, die verder worden uitgewerkt.

Door een wisseling in de samenstelling van de werkgroep zowel door het Ministerie als door het Schadefonds, heeft de werkgroep enige vertraging opgelopen. Naar verwachting zal de werkgroep in 2007 de werkzaamheden hebben afgerond.

2.6 Klachten

In 2006 heeft het Schadefonds zes klachten van aanvragers ontvangen. Drie klachten zijn afgehandeld en ongegrond verklaard. De overige drie klachten waren aan het eind van het verslagjaar nog in behandeling. Geen van de klagers heeft gebruik gemaakt van de mogelijkheid in een persoonlijk gesprek met de directeur de klacht toe te lichten.

De klachtprocedure is niet bedoeld voor aanvragers die het niet eens zijn met de beslissing op de aanvraag (daarvoor staat de weg van het bezwaar open), maar om een klacht in te dienen over de gang van zaken rond de behandeling van de aanvraag. Bijvoorbeeld als een aanvrager zich onheus bejegend voelt door een medewerker van het fonds of als men vindt dat men te weinig of te laat is geïnformeerd.

2.7 Ondernemingsraad

De wet eist dat organisaties met meer dan 50 werknemers in dienst een medezeggenschapsorgaan in het leven roept. Met een personeelsbestand van 61 medewerkers heeft het SGM daarom een eigen ondernemingsraad.

De belangrijkste taak van de OR in 2006 was het geven van advies aan bestuurder over de reorganisatie van het bureau die in 2007 zijn beslag gaat krijgen. Daarnaast heeft de OR onder meer haar visie gegeven inzake de volgende onderwerpen: jaarplan 2007, rapporteren over tijdschrijven, kostprijsonderzoek, loopbaanbeleid, bedrijfsculturaspecten, resultaten van het medewerkertevredenheidsonderzoek, evaluatie van de vorige reorganisatie en sportmogelijkheden.

2.8 Dertigjarig jubileum Schadefonds Geweldsmisdrijven

Als jubileumjaar is 2006 gebruikt om flink aan de weg te timmeren. Het dertigjarig bestaan is aangegrepen om diverse in- en externe (communicatie)doelen te bereiken:

- 1 In oktober en november trokken Schadefonds en SHN met een promotiebus door Nederland om de samenwerking en band tussen beide organisaties te benadrukken en voor het Schadefonds grotere naamsbekendheid te verwerven.
- 2 Op 9 november was er in de Grote Kerk te Den Haag een jubileumcongres met prominente sprekers en een variant op het televisieprogramma Randon Tien; opzet was om opnieuw mediapubliciteit te krijgen en om met aan slachtofferzorg gelieerde organisaties en personen te 'netwerken'.

2.8.1 Promotietour door Nederland

Zes wekenlang reed een Amerikaanse schoolbus door het land. De achterkant was beplakt met het SHN-logo en de zijkanten droegen manshoge afbeeldingen van de krantenberichten zoals die ook in dit jaarverslag staan. Van Assen tot Amsterdam en van Groningen tot Heerlen presenteerden steeds twee behandelmensen (Schadefonds) en twee SHN-vrijwilligers zich in zo'n twintig steden in Nederland. De huis-aan-huisbladen van alle steden en regio's die zijn aangedaan, besteedden aandacht aan de promotiebus en vermeldden wanneer die bus waar stond. In de meeste steden was er ruime belangstelling en werd veel waardering gegeven voor de manier waarop Schadefonds en SHN werken. Deze buspresentatie en de verspreiding van veel folders en gadgets leidden in elk geval tot grotere herkenbaarheid en een nauwere en meer structurele samenwerking tussen SHN en Schadefonds.

2.8.2 Jubileumcongres

Op 9 november 2006 is in de Grote Kerk in Den Haag een themacongres georganiseerd: 'De rechten van slachtoffers'. Doel van dit congres is een grotere naamsbekendheid voor het Schadefonds en een beter bereik van de doelgroepen, omdat nog steeds veel slachtoffers niet de mogelijkheid benutten om een uitkering uit het Schadefonds te krijgen.

Het congres benadrukte de nauwe en noodzakelijke samenwerking tussen Schadefonds en zijn 'ketenpartners'. Met de ondertekening van een samenwerkingsprotocol en het aan elkaar knopen van een Schadefonds- en een SHN-lint, formaliseerden de directeuren van beide organisaties die nauwe samenwerking in de keten.

Onder de ruim tweehonderd deelnemers aan dit congres bevonden zich veel medewerkers en relaties van zorgorganisaties zoals Blijf-van-mijn-lijf, de Vereniging Ouders van een Vermoord Kind en medewerkers van SHN. Verder was ook een aantal slachtoffers aanwezig alsmede politiefunctionarissen en enkele Tweede Kamerleden.

De eerste spreker, de voorzitter van de Commissie Schadefonds Geweldsmisdrijven mr. J.P.G. Poell, blikte terug op de resultaten van de afgelopen dertig jaar en schetste de drempels waarmee slachtoffers te maken krijgen als zij een aanvraag bij het Schadefonds willen indienen. Hierop aansluitend presenteerde de heer Poell een 'wensenlijstje' met een aantal maatregelen die deze drempels zouden kunnen verlagen maar waarvoor wel een wetwijziging noodzakelijk is. Kort samengevat hielden deze gewenste maatregelen het volgende in: de mogelijkheid van immateriële schadevergoeding voor nabestaanden, de verruiming van de indieningstermijn voor een aanvraag en een jaarlijkse indexerings van de maximaal uit te keren bedragen.

Namens het jarige Schadefonds overhandigde de voorzitter zijn verlanglijstje aan de minister van Justitie, dr. E.M.H. Hirsch Ballin. De minister nam dit verlanglijstje in ontvangst en benadrukte dat de overheid het slachtoffer enige mate van genoegdoening wil bieden, binnen of buiten het strafrecht. In een tweetal aanhangige wetsontwerpen (affectieschade nabestaanden en de rechtspositie van slachtoffers) wordt de positie van slachtoffers versterkt. In deze wetsvoorstellen en bij de voorgenomen wijziging van de Wet Schadefonds zullen de wensen van het Schadefonds betrokken worden.

Drs. J. Smit, directeur van Slachtofferhulp Nederland, schetste de vier belangrijkste behoeften van een geweldsslachtoffer: de erkenning van de positie van het slachtoffer, een mix van verschillende vormen van ondersteuning, herstel van vertrouwen in de samenleving en in de rechtspraak, financiële compensatie.

Prof. dr. M. Groenhuijsen, directeur Intervict (het internationaal Victimologisch Instituut van de Universiteit van Tilburg), zette vervolgens op illustratieve manier uiteen welke tien basisrechten - vastgelegd in een VN-statuut - slachtoffers hebben. Aan de orde kwamen onder meer: respect en erkenning, recht op informatie, duidelijke assistentie in de strafrechtelijke procedure, mediation en uitkering door het Schadefonds.

Het middagprogramma was een variant op het televisieprogramma Rondon-Tien. Dagvoorzitter Cees Grimbergen ging op zijn eigen specifieke manier in gesprek met diverse geweldsslachtoffers en legde lastige dilemma's voor aan politici en vertegenwoordigers van Justitie en SHN. Aan de orde kwamen onder meer de moeite die slachtoffers en nabestaanden hebben bij het verkrijgen van informatie bijvoorbeeld over de datum dat de dader wordt vrijgelaten.

Slachtoffers vinden het onaangenaam als ze de door de rechter opgelegde schadevergoeding in kleine bedragen – van bijvoorbeeld € 10 per maand - op hun rekening gestort krijgen. Het pleidooi om een voorschotregeling (de overheid schiet het totale bedrag voor, maakt dit over aan het slachtoffer en int het bij de dader) werd door de aanwezigen breed onderschreven.

Nederlanders die slachtoffer zijn geworden op de Nederlandse Antillen hebben geen recht op een uitkering uit het Schadefonds; de wetgeving zou, zo vonden de aanwezigen, op dit punt aangepast moeten worden.

Na deze aangrijpende en soms zeer emotionele forumdiscussie sloot cabaretier John van der Sande met een lied en een lach deze intensieve en informatieve dag af door op ludieke wijze in te spelen op alle sprekers.

Gewapende overval in avondwinkel

De eigenaresse van een avondwinkel had twee klanten in haar winkel. De ene stond bij de kassa, de andere ergens in de winkel. De man bij de kassa nam een vuurwapen uit zijn jaszak en eiste onder bedreiging dat ze geld, sigaretten en drank aan zijn vriend gaf. Die vulde de twee tassen die hij bij zich had. Zonder dat daders het merkten heeft ze op de overvalsknop gedrukt. Door de komst van een klant zijn daders de winkel uitgelopen. Dit was de tweede keer dat de vrouw slachtoffer is geworden van een gewapende overval.

Het Schadefonds Geweldsmisdrijven heeft in 2006 bijna negen miljoen euro aan letselschade uitgekeerd. In totaal zijn 6628 aanvragen van slachtoffers van geweldsmisdrijven afgehandeld; het ging daarbij om 6230 eerste aanvragen en 398 bezwaarzaken. In 3467 zaken werd een uitkering toegewezen, in 3375 zaken heeft de betaling ook daadwerkelijk in 2006 plaatsgevonden.

3.1 Primaire beslissingen

Een primaire beslissing is de beslissing op een eerste aanvraag van een slachtoffer.

3.1.1 Werkvoorraad

Op 1 januari 2006 had het Schadefonds 1889 dossiers in behandeling. In 2006 kwamen daar 7222 nieuwe aanvragen bij. De totale werkvoorraad bestond in 2006 dus uit 9111 dossiers die behandeld moesten worden.

3.1.2 Afgehandelde aanvragen

In 2006 heeft het Schadefonds 6230 van de 9111 dossiers afgehandeld. Daarvan werden er 2113 in de loop van het jaar ingetrokken of voortijdig afgesloten. Voortijdig afsluiten gebeurt bij aanvragen die niet aan de vereiste criteria voldoen. In totaal leidden 4117 aanvragen tot een beslissing van het Schadefonds. Eind 2006 waren er nog 2881 dossiers in behandeling.

3.1.3 Afwijzingen

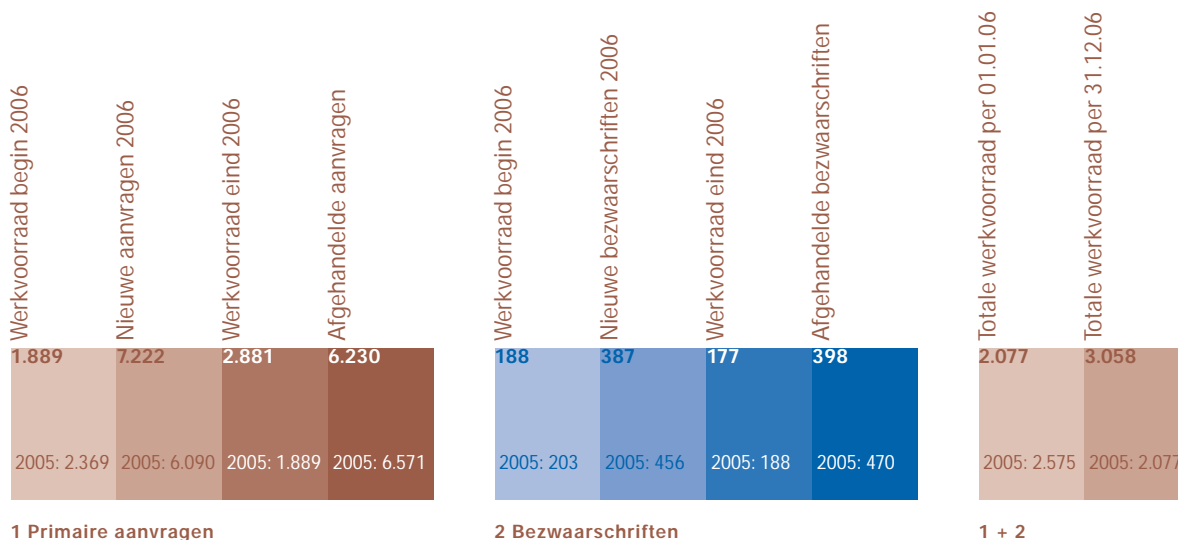
Als aan één of meer van de vereiste criteria niet is voldaan, wordt een aanvraag afgewezen.

In 2006 zijn 799 aanvragen afgewezen.

3.1.4 Toewijzingen

Een aanvraag wordt toegewezen als de aanvraag voldoet aan de vereiste criteria (zie 1.3).

In 2006 heeft het Schadefonds 3318 aanvragen toegewezen.

3.1.5 Soorten uitkeringen

Het Schadefonds keert alleen geld uit voor opgelopen letselschade. Dat is de schade veroorzaakt door het letsel dat bij het geweldsmisdrijf is toegebracht. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen materiële en immateriële schade. Afhankelijk van de geleden schade kan de Commissie verschillende soorten uitkeringen toekennen. Een uitkering kan worden toegekend voor de materiële schade of voor de immateriële schade. Doorgaans bestaat de tegemoetkoming uit een gecombineerde uitkering wegens materiële én immateriële schade.

Materiële schade

Bij materiële schade gaat het om de daadwerkelijke kosten die een slachtoffer heeft moeten maken. Denk aan de kosten van een bezoek aan een arts, kosten van huishoudelijke hulp, verlies van arbeidsvermogen en vervoerskosten. Deze kosten moeten altijd een direct gevolg zijn van het opgelopen letsel. Gestolen geld of een vernielde fiets leidt weliswaar tot kosten die het gevolg kunnen zijn van het geweldsmisdrijf, maar niet het directe gevolg van het opgelopen letsel. Dit soort schade komt dus niet voor een tegemoetkoming in aanmerking. Voor materiële schade kan het Schadefonds maximaal € 22.700,- toekennen.

Immateriële schade

Als er sprake is van ernstig letsel wordt doorgaans altijd een uitkering wegens immateriële schade toegekend. Dit wordt ook wel smartengeld genoemd. Immateriële schade is het verdriet, de pijn en het verlies aan levensvreugde die het gevolg zijn van het opgelopen letsel. Hoe hoog de uitkering voor immateriële schade is, hangt af van de ernst van het letsel en de gevolgen en de omstandigheden waaronder het misdrijf heeft plaatsgevonden. Het Schadefonds hanteert een letsellijst met acht schalen, oplopend van € 550,- tot maximaal € 9.100,-. Een uitkering wegens immateriële schade is ook mogelijk als een slachtoffer géén materiële schade heeft.

Soort uitkering	Bedrag 2006	Bedrag 2005
Materieel	€ 3.007.629	€ 3.610.037
Immaterieel	€ 5.778.250	€ 7.233.487
Totaal	€ 8.785.879	€ 10.843.524

Uitkeringen

Bedrag	Aantal	Percentage	
€ 0 - € 500	1450	59%	
€ 500 - € 1.000	368	15%	
€ 1.000 - € 1.500	161	6%	
€ 1.500 - € 2.000	122	5%	
€ 2.000 - € 2.500	63	3%	
€ 2.500 - € 5.000	163	7%	
€ 5.000 - € 10.000	72	3%	
€ 10.000 - € 22.700	62	2%	
Totaal	€ 3.007.629	2461	100,0%

Materiële uitkeringen 2006

Schaal en bedrag	Aantal	Percentage	
I € .550	818	29%	
II € 1.400	585	20%	
III € 2.100	247	9%	
IV € 2.750	713	25%	
V € 4.150	397	14%	
VI € 5.500	72	2%	
VI € 8.250	18	1%	
VI € 9.100	1	0%	
Totaal	€5.778.250	2851	100,0%

Immateriële uitkeringen 2006

3.1.6 Aanvragen per provincie

Provincie	Primaire verzoeken	
	2005	2006
Buitenland	39	-
Drenthe	109	135
Flevoland	213	148
Friesland	201	182
Gelderland	500	561
Groningen	137	188
Limburg	433	470
Noord Brabant	914	1.025
Noord Holland	1.939	1.834
Overijssel	222	272
Utrecht	386	425
Zeeland	95	75
Zuid Holland	1.383	1.277
Onbekend	-	633
	6.571	7.225

Aanvragen per provincie

3.1.7 Aanvragen per misdrijf en geslacht

Artikelgroep	Vrouwen		Mannen		Totaal
	Aantal	Percentage	Aantal	Percentage	
Onbekend*	945	50,8%	851	46,2%	1861
Afpersing en bedreiging	23	47,9%	25	52,1%	48
Diefstal met geweldpleging	629	48,8%	658	51,0%	1.289
Misdrijven tegen de openbare orde	0	0,0%	0	0,0%	0
Misdrijven tegen de persoonlijke vrijheid	261	52,7%	234	47,3%	495
Misdrijven tegen de zeden	779	84,5%	142	15,4%	992
Misdrijven tegen het leven gericht	147	32,0%	313	68,0%	460
Misdrijven tegen het openbaar gezag	1	100,0%	0	0,1%	1
Misdrijven waardoor de algemene veiligheid van personen in gevaar wordt gebracht	11	37,9%	18	62,1%	29
Mishandeling	829	39,2%	1.288	60,8%	2.117
Scheeps- en luchtvaartmisdrijven	0	0,0%	0	0,0%	0
	3.625		3.529		7.222

* Het aantal onbekend wordt veroorzaakt door het feit dat op het aanvraagformulier in eerste instantie geen soort misdrijf is opgegeven. Later in de procedure is de aard van het misdrijf wel bekend geworden.

Aantal aanvragen per misdrijf en geslacht

3.2 Beslissingen op bezwaar

De Commissie neemt de beslissing op bezwaar; zo'n beslissing komt tot stand nadat bezwaar is aangetekend tegen een primaire beslissing en het slachtoffer in de gelegenheid is gesteld gehoord te worden.

3.2.1 Werkvoorraad

Op 1 januari 2006 had het Schadefonds 188 bezwaardossiers in behandeling. In 2006 kwamen daar 387 nieuwe aanvragen bij. De totale werkvoorraad bestond in 2006 dus uit 575 dossiers die behandeld moesten worden.

3.2.2 Soorten beslissingen op bezwaar

De Commissie neemt een bezwaaraanvraag niet in behandeling wanneer er procedurefouten gemaakt zijn, bijvoorbeeld wanneer de aanvrager zich niet heeft gehouden aan de termijnen die vastgelegd zijn in de Algemene Wet Bestuursrecht. De Commissie verklaart die zaak dan niet-ontvankelijk. In 2006 zijn 45 van de 398 afgehandelde bezwaren niet-ontvankelijk verklaard (11.3%).

Als een bezwaarzaak wel ontvankelijk is en de aanvrager krijgt van de Commissie gelijk, dan is zijn bezwaar gegrond. In 2006 leidden 149 aanvragen tot een gegrondverklaring.

Krijgt de aanvrager in bezwaar van de Commissie ongelijk dan is zijn bezwaar ongegrond. Dat gebeurde in 2006 bij 189 zaken.

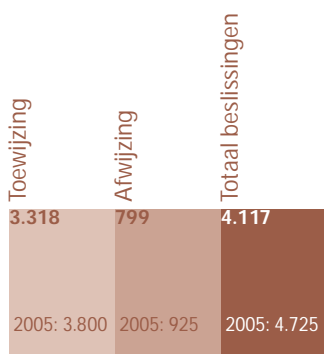
In 15 gevallen werd een aanvraag buiten behandeling gesteld. (kennelijk ongegrond)

3.3 Beroepszaken

Als de aanvrager meent dat de beslissing van de Commissie niet juist is en hij ook in bezwaar geen gehoor heeft gevonden, kan hij in beroep gaan bij het Gerechtshof in Den Haag. Het Gerechtshof behandelde in 2006 70 zaken, waarvan er ongeveer 12 (alsnog) gegrond werden verklaard.

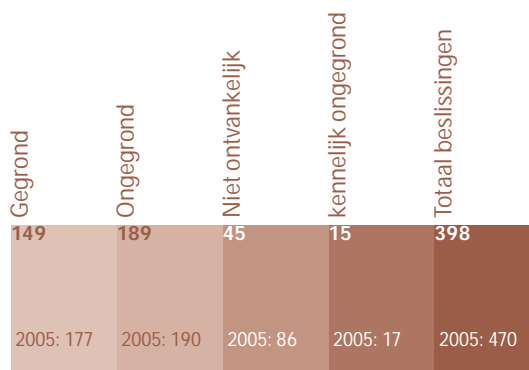
3.4 Doorlooptijden

In 2006 was de gemiddelde doorlooptijd van de primaire aanvragen 19 weken, twee weken sneller dan in 2005

Het resterende aantal aanvragen 2133 (2005: 1846) strandde in een eerder stadium en heeft niet geleid tot een formele beslissing.

1 Beslissing op primaire aanvragen

Het resterende aantal bezwaarzaken 60 (2005: 103) strandde in een eerder stadium en heeft niet geleid tot een formele beslissing.

2 Beslissingen op bezwaar

1 + 2

3.5 Europese aanvragen

Op 1 januari 2006 is de Europese richtlijn ter uniformering van de rechtsaanspraken en vereenvoudiging van de rechtsgang op het punt van de schadeloosstelling van slachtoffers van misdrijven in de verschillende lidstaten van de Europese Unie van kracht geworden. Daarmee is het vanaf die datum mogelijk geworden voor slachtoffers, die in Nederland woonachtig zijn en in een ander EU-land slachtoffer zijn geworden, om via het Nederlandse Schadefonds een uitkering bij een ander EU-Schadefonds aan te vragen.

Met deze richtlijn moet het voor een inwoner van een EU-land gemakkelijker worden om een aanvraag voor schadevergoeding uit een ander EU-Schadefonds in te dienen. Het Schadefonds van het EU-land waar het betreffende slachtoffer woonachtig is, is op grond van de richtlijn verplicht het slachtoffer daarbij te helpen. Het Schadefonds neemt de gehele administratieve afwikkeling uit handen van het slachtoffer; dat wil zeggen het Schadefonds onderhoudt de contacten met de EU-zusterorganisaties. Het Schadefonds zorgt voor vertaling van alle documenten, bewaakt de voortgang van de procedure en houdt het slachtoffer op de hoogte van tussentijdse ontwikkelingen. De uiteindelijke beslissing op de aanvraag om een vergoeding wordt echter genomen door het EU-Schadefonds van het land waar het misdrijf heeft plaatsgevonden. De richtlijn voorziet niet in een uniformering van de procedures van de EU-fondsen. Dit betekent dat ieder EU-land zijn eigen voorwaarden en procedures heeft en mag houden. Het Schadefonds van het land waarin men woonachtig is, kan het slachtoffer nader informeren over de verschillende procedures en voorwaarden.

Er is uitgebreid onderzoek gedaan naar de door de EU voorgeschreven procedure, de criteria die de EU-landen hanteren voor het toekennen van een aanvraag, de instanties die de aanvragen behandelen en de contactpersonen. Verder is een procedure beschreven voor het intern afhandelen van deze zaken. In 2006 hebben twaalf slachtoffers op wie de richtlijn van toepassing is contact opgenomen met het Schadefonds. Tien van hen hebben daadwerkelijk een aanvraag ingediend. De aanvragen zijn inmiddels doorgezonden naar de betreffende Europese zusterorganisaties (i.c. Spanje, Frankrijk, Engeland, Italië, en Litouwen).

Dode broer in de berging

Van onze verslaggever

Johan Smeets

Wateringen, 23 augustus.

Een man is thuis bij zijn ouders. Zijn broer, een psychiatrisch patiënt, woont vlakbij zijn ouders. Op een gegeven moment staat de buurman voor de deur met de mededeling dat de voordeur van zijn broer openstaat en hij die nacht een hoop herrie (van de muziekinstallatie) heeft gehoord. De man gaat meteen poolshoogte nemen. Hij ziet dat de deur van de woning op een kier staat met de sleutels erin. De man ziet niet veel bijzonderheden in de woning, loopt naar buiten en sluit de woning af. De volgende ochtend gaat hij weer naar het huis van zijn broer. Hij wil kijken of de brommer van zijn broer in de berging staat. Hij gaat de berging in en ziet daar zijn broer liggen. Na een aantal dagen bezwijkt zijn broer in het ziekenhuis aan zijn verwondingen.

Een jaarverslag is vooral een overzicht van cijfers en opsommingen van activiteiten. In dit hoofdstuk worden die kille cijfers en opsommingen geïllustreerd met voorbeelden van de aanvragen die dagelijks bij het Schadefonds binnenkomen. Uit privacy-overwegingen zijn alle voorbeelden geanonimiseerd.

4.1 Aanvragen die zijn toegekend

Diefstal met geweld

Overvallen in eigen huis

Aanvraagster, 83 jaar oud, verklaart dat zij op bed lag toen zij geluid hoorde. Zij was al tweemaal eerder het slachtoffer geweest van een inbraak terwijl zij in haar woning aanwezig was en dacht dat de inbreker terug was. Aanvraagster werd bang en heeft geroepen dat dader weg moest gaan. Vervolgens hoorde zij dat dader naar haar bed liep. Dader heeft een kussen gepakt en dat tegen haar gezicht aangedrukt. Hij vroeg om haar portemonnee. Daarna sleepte hij haar uit bed naar de keuken waar hij de portemonnee uit de keukenlade pakte en wegliep. De vrouw heeft de telefoon gepakt en naar de buurman gebeld. Ze hoorde dat dader terugkwam. Hij trok de telefoon uit haar handen, dwong haar terug de slaapkamer in, duwde haar op bed, drukte opnieuw een kussen op haar gezicht en liep de kamer uit. De vrouw is uiteindelijk via de achterdeur haar woning uitgevlucht.

Het Schadefonds kent haar € 1400 toe wegens immateriële schade.

Gewapende overval in avondwinkel

Een vrouw, mede-eigenaresse van een avondwinkel, was op een avond aan het werk. Op enig moment zag zij een man (hierna: dader 1) bij de kassa staan en een andere man (hierna: dader 2) verderop in de winkel. De vrouw zag dat dader 1 een vuurwapen uit zijn jaszak pakte en het vuurwapen op haar richtte. De vrouw moest onder bedreiging van het vuurwapen geld, sigaretten en drank afgeven. Zij heeft dit gedaan en heeft ook zonder dat dader 1 het merkte op de overvalsnoedknop gedrukt. Door de komst van een klant zijn daders de winkel uitgelopen. Dit is de tweede keer dat de vrouw slachtoffer is geworden van een gewapende overval. Het Schadefonds kent haar € 2750 toe wegens immateriële schade en € 30 voor de materiële schade (voor de eigen bijdrage in de medische kosten).

Mishandeling

Ergernis over een boom

Een vrouw en een man zijn beide bewoners van een seniorencomplex. Op enig moment ontstaat er een discussie tussen de vrouw en de man over een boom, waarbij er over en weer wordt gescholden. Op een gegeven moment maakt de man met zijn handen een afwerende duwbeweging naar het lichaam van de vrouw waardoor zij ten val komt en meerdere kneuzingen en een hersenschudding oploopt. De man verklaart dat het niet zijn bedoeling was en heeft zijn verontschuldigen aangeboden. Er is geen aangifte gedaan. Er is wel een mutatie opgemaakt.

Het Schadefonds kent haar € 550 toe wegens immateriële schade en € 660 voor de materiële schade (vervoerskosten, stomerijkosten, mantelzorg, een eigen bijdrage in de medische kosten en aanschaf van een speciaal kussen).

Huiselijk geweld

Gedwongen crimineel

Een vrouw heeft een relatie gehad met een man met wie zij twee kinderen heeft gekregen. De man mishandelde haar tijdens haar eerste zwangerschap. Ook moet zij stelen ten gevolge waarvan zij in de gevangenis terecht komt. Hierna heeft zij tijdelijk in een Blijf van mijn lijf huis gewoond waarna zij uiteindelijk een woning kreeg. De ex-vriend wist haar te vinden en is haar huis binnengedrongen waarna hij haar weer mishandelde. De vrouw is voor de verwondingen wel naar de huisarts gegaan maar durfde geen aangifte te doen. Af en toe kwam de politie wel langs maar zij is zo bang voor de man dat zij niets durfde te zeggen. De man dreigde om hun dochter te kidnappen en vervolgens te koop aan te bieden. Na twee jaar is de vrouw wederom in een Blijf van mijn lijf huis terecht gekomen. De vrouw heeft geen aangifte gedaan.

Het Schadefonds kent haar € 2100 toe wegens immateriële schade.

Langdurige gewelddadige relatie

Een vrouw leerde in 1991 een man kennen met wie zij na verloof ging samenwonen. Later trouwde zij met dader. Hierna begon dader de vrouw te mishandelen. Dit gebeurde vaak met enige tussenpozen. De vrouw is gedurende 12 jaar door de dader met enige regelmaat mishandeld.

Het Schadefonds kent haar € 1400 toe wegens immateriële schade en € 530 voor de materiële schade (therapie).

De verhuiskosten en de kosten van rechtsbijstand blijven buiten beschouwing omdat deze rechtstreeks samenhangen met de echtscheiding en niet met het misdrijf.

Misdrijven tegen het leven gericht

Familiebezoek met ernstige gevolgen

Een vrouw haalt haar ouders op voor een familiebezoek. Zij loopt als eerste naar buiten en wacht buiten op haar ouders. Kort na haar komt haar vader naar buiten. Ze hoort dat hij pijn heeft en ziet hem op de grond vallen. Dan ziet zij de buurman met een vuurwapen in zijn hand naar buiten komen. De buurman richt het vuurwapen op haar vader en schiet driemaal. De vrouw stapt tussen de buurman en haar vader en hoort nog een aantal schoten. Zij voelt dat zij geraakt wordt en valt op de grond. Haar vader overlijdt als gevolg van het opgelopen letsel en de vrouw raakt zwaar gewond.

Het Schadefonds kent haar € 8250 toe wegens immateriële schade en € 1503 voor de materiële schade (ziekenhuisverblijf, huishoudelijke hulp, medische hulp, verlies van arbeidsvermogen en kleding).

Zedenmisdrijven

Moeders vriend

Een jonge vrouw wordt als kind gedurende een half jaar wekelijks door de vriend van haar moeder seksueel misbruikt. Het misbruik bestond uit betasten over het lichaam, vaginale penetratie met een vinger en zoenen. Zij mocht hierover met niemand spreken omdat de man had aangegeven dat het een geheim was.

Zij heeft echter na elke handeling van de man haar moeder ingelicht. De moeder heeft niets met de informatie van het kind gedaan. De man is veroordeeld tot een werkstraf.

Het Schadefonds kent haar € 4650 toe wegens immateriële schade en € 56 voor de materiële schade (therapie).

Een schoenveter als wapen

Een vrouw verlaat haar woning om een frisse neus te halen. Eenmaal buiten ziet zij een man lopen. Als zij naar haar woning wil teruglopen, voelt zij dat de man haar van achter aanvalt. De man wikkelt een touwtje om haar nek en trekt dit aan. Hij vraagt haar meerdere keren zich stil te houden en met hem mee te gaan. De vrouw voelt dat de man zijn hand voor haar mond houdt, waarop zij zich hevig verzet en op de grond laat vallen. Als zij opeens stemmen om zich heen hoort, voelt zij dat zij los komt en ziet de man weg rennen. De man verklaart dat hij de vrouw op een bankje zag zitten. Hij heeft een veter uit zijn schoenen gehaald om haar handen mee vast te binden. De man wil de vrouw mee nemen om haar te betasten. De man verklaart te zijn weggerend toen hij stemmen hoorde. Hij is veroordeeld tot 18 jaar gevangenisstraf met TBS wegens meerdere misdrijven.

Het Schadefonds kent haar € 1400 toe wegens immateriële schade en € 1285 voor de materiële schade (verlies van arbeidsvermogen, kosten van rechtsbijstand en telefoonkosten).

Vrouwenhandel

Gedwongen werkzaamheden in een club

Een Poolse vrouw krijgt in Polen contact met een man. Zij krijgen een relatie maar gaan al gauw weer uit elkaar. De man zoekt na enige tijd weer contact met haar en biedt haar een baan aan in Nederland als danseres. Zij accepteert het aanbod van de man.

In Nederland aangekomen krijgt zij echter te horen dat zij niet als danseres maar als prostituee in een club moet werken. De man dreigt haar dood te schieten als zij contact opneemt met de politie. Omdat zij voor het eerst in het buitenland is, de taal niet kent niet weet waar zij heen moet, gaat zij werken als prostituee. Zij moet dagelijks haar opbrengst aan de man afgeven en wordt door de eigenaar van de club in het kader van haar werkzaamheden gehaald en gebracht.

Later neemt de man haar mee naar zijn woning en dwingt haar seksuele handelingen bij hem te plegen. Uit angst voor de man verweert zij zich niet. Uiteindelijk lukt het haar om bij de man weg te gaan.

Het Schadefonds kent haar € 2750 toe wegens immateriële schade en € 112 voor de materiële schade (vervoerskosten).

Shockschade

Dode broer in de berging

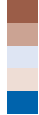
Een man is thuis bij zijn ouders. Zijn broer, een psychiatrisch patiënt, woont vlakbij zijn ouders. Op een gegeven moment staat de buurman voor de deur met de mededeling dat de voordeur van zijn broer openstaat en hij die nacht een hoop herrie (van de muziekinstallatie) heeft gehoord. De man gaat meteen poolshoogte nemen. Hij ziet dat de deur van de woning op een kier staat met de sleutels erin. De man ziet niet veel bijzonderheden in de woning, loopt naar buiten en sluit de woning af. De volgende ochtend gaat hij weer naar het huis van zijn broer. De man wil kijken of de brommer van het slachtoffer in de berging staat. Hij gaat de berging in en ziet zijn broer liggen. Na een aantal dagen bezwijkt zijn broer in het ziekenhuis aan zijn verwondingen. Het Schadefonds kent hem € 4150 toe voor shockschade.

Nabestaanden

Gemotoriseerd geweld bij een benzinestation

Een medewerker van een benzinestation loopt naar de auto van iemand van wie het vermoeden bestaat dat deze na het tanken niet zal afrekenen. Op het moment dat de medewerker voor de auto langs loopt, geeft de bestuurder vol gas en rijdt weg waarna de medewerker op de motorkap belandt. De bestuurder geeft nogmaals gas en probeert de medewerker van de motorkap te laten vallen. Uiteindelijk valt de medewerker van de motorkap met zijn hoofd op de grond. Hij loopt hierbij hersenletsel op en overlijdt enkele dagen later aan zijn verwondingen.

Het Schadefonds kent de nabestaanden € 6091 toe voor begrafeniskosten en vervoer.

Stalking (belaging)

Man blijft ex-partner lastigvallen

Een vrouw heeft verklaard dat zij in 1972 is getrouwd met de dader. Ze werd tijdens het huwelijk mishandeld. Uiteindelijk is zij in december 1988 gescheiden. Door de spanningen tijdens het huwelijk is de vrouw in een herstellingsoord terecht gekomen. In de eerste jaren na de scheiding stond de dader steeds weer bij de vrouw op de stoep met een smoesje. Ook toen hij in een andere plaats woonde, belde hij haar steeds en kwam hij aan de deur. Hij stond soms hele dagen en avonden te posten en dit duurde soms maandenlang. Hij maakte foto's van mensen die bij de vrouw op bezoek kwamen. De vrouw en haar kinderen voelden zich niet langer veilig in hun eigen huis. De dader beledigde de vrouw in het openbaar en sloeg de kinderen, die hij na het sporten opwachtte. De dader schreef ook brieven naar de ouders van de vrienden van de kinderen. De dader schrijft ook brieven naar de nieuwe vriend van aanvragerster en naar vrienden van aanvragerster. Aanvragerster geeft aan dat ze zich door de brieven in haar goede eer en naam aangetast voelde.

Het Schadefonds kent haar € 1400 toe wegens immateriële schade en € 783 voor de materiële schade (ziekenhuisverblijf, medische hulp, reiskosten, telefoonkosten en kopieerkosten).

Maximale uitkering

Overval op amusementshal

De bedrijfsleider van de amusementshal waar aanvrager werkzaam is en waar het misdrijf plaats had, deed aangifte en verklaarde dat hij in het bedrijf aan het werk was toen drie gemaskerde mannen (hierna: daders) binnenkwamen. Eén van de daders zei: 'ik wil iedereen zijn geld; allemaal je handen omhoog'. Een andere dader richtte een pistool op de bedrijfsleider. Daders verlieten het pand toen zij het geld hadden.

Uit het mutatie rapport blijkt dat aanvrager als personeel aanwezig was bij de overval. Het Schadefonds kent haar € 2750 toe wegens immateriële schade en € 22700 wegens het verlies van arbeidsvermogen.

4.2 Aanvragen die (gedeeltelijk) zijn afgewezen

Geen geweldsmisdrijf

Diefstal uit een fietstas

Een vrouw fietste samen met een vriendin toen zij plotseling voelde dat er aan haar fietstas werd getrokken. Zij voelde dat zij beroofd ging worden en stapte van haar fiets af. De vrouw zag een jongen (hierna: dader) met kracht aan haar fietstas trekken. Door de kracht zijn de gespen van de fietstas stuk gegaan en heeft dader haar handtas uit de fietstas kunnen pakken. De vrouw heeft verklaard dat zij achter dader aan is gefietst maar dat dader wist te ontsnappen door in een auto te stappen. De auto is vervolgens weggereden.

De aanvraag om een uitkering is afgewezen omdat voor de Commissie niet aannemelijk is geworden dat er een geweld tegen de vrouw zelf is gepleegd.

Inbraak in auto

Een man zag toen hij bij zijn auto aan kwam dat de ruit aan de bestuurderskant met een stoeptegel was ingegooid. Er was overduidelijk naar waardevolle spullen gezocht omdat het dashboardkastje openstond en de spullen die in het kastje lagen op de grond verspreid lagen.

De aanvraag is afgewezen omdat niet aannemelijk is geworden dat er tegen de man persoonlijk geweld is gepleegd.

Geen ernstig letsel

Mishandeling op een feest

Een man was op een feest in gesprek met een andere man (dader).

Onverwacht werd dader kwaad en sloeg zijn gesprekspartner in het gezicht. Ook schopte hij hem. De man is als gevolg van de klap ten val gekomen. Hij heeft verklaard dat hij dader heeft teruggeslagen. Dader is door omstanders vastgepakt. De man vermoedde dat dader hem heeft geslagen omdat zij onenigheid hadden over een technische kwestie.

De man kwam de dader even later weer tegen waarna hij weer door de dader werd geslagen.

De dader heeft ook nog een andere persoon geslagen.

De aanvraag is door de Commissie afgewezen omdat het niet aannemelijk is geworden dat de man ernstig letsel heeft opgelopen.

Niet-ontvankelijkheid

Misdrijf vóór 1973

Een vrouw geeft aan dat zij in de periode van 1958 tot en met 1960 slachtoffer is geweest van een (zedes)geweldsmisdrijf.

De Commissie wijst haar aanvraag om een uitkering af omdat het misdrijf geheel voor 1973 heeft plaatsgevonden en op grond van de wet hiervoor geen uitkering mogelijk is.

Medeschuld

Valpartij tijdens voetbalwedstrijd

Een man gaat samen met een aantal vrienden naar een voetbalwedstrijd. Net voor het einde van de voetbalwedstrijd loopt de man naar de trap om de spelers uit te fluiten. Tijdens het uitfluiten van de spelers wordt hij aangesproken door een supporter van de tegenpartij. Deze man scheldt hem uit en grijpt hem bij de keel. Er wordt over en weer geslagen. De man wordt door de andere man aan zijn schouder getrokken, waarbij hij van de trap af valt. Uit videobeelden blijkt dat beide mannen van de trap zijn gevallen na een duw- en trekpartij. De aanvraag is afgewezen omdat voor de Commissie aannemelijk is geworden dat de man en de verdachte zich beiden hebben schuldig gemaakt aan de duw- en trekpartij, waarbij zij beiden uiteindelijk allebei van de trap af zijn gevallen.

Laptops voor een spotprijs

Een man werd aangesproken door een andere man (dader 1), die zei dat hij laptops te koop had. De man ging na aanvankelijk te hebben geweigerd hier toch op in. Er werd een afspraak gemaakt over de prijs waarna de man naar huis is gereden om geld te gaan halen. Toen de man terugkwam nam dader 2 plaats in zijn auto waarna de goederen na overhandiging van het geld zouden worden geleverd. Hierop ontstond er onenigheid over de eerder afgesproken prijs waarna de man door dader 2 met een mes werd bedreigd. Hierop heeft de man tot tweemaal toe geld afgegeven waarna de daders een andere (lege) koffer achterlieten voordat zij zich uit de voeten maakten.

In de schade voorzien

Even een taxi bellen

Een vrouw was in haar woning toen er werd aangebeld. Zij opende de deur en zag een jongen staan. Die vroeg of hij binnen een taxi mocht bellen. De vrouw ging akkoord maar toen kwamen er direct nog twee jongens naar binnen. De eerste jongen liep de slaapkamer in. Een van de anderen deed de gordijnen dicht. De vrouw zei dat hij ze open moest laten. De eerste jongen haalde vervolgens een kluisje onder het bed vandaan. Hierna verlieten de daders de woning. De vrouw rende ze nog achterna maar viel flauw. Achteraf bleek dat ook de spaarpot en portemonnee van de vrouw waren verdwenen. De Commissie heeft de aanvraag om een uitkering van de vrouw afgewezen omdat uit het onderzoek is gebleken dat de daders de schade hebben vergoed.

Diefstal uit een fietstas

Van onze correspondent
Ferry Slagers

Een vrouw fietste samen met een vriendin naar de stad toen er plotseling hard aan haar fietstas werd getrokken. Zij snapte direct dat zij beroofd werd en stapte van haar fiets af. Het was een jongen die zo hard aan haar fietstas trok. Dat liet ze niet op zich zitten en daarom trok zij haar fiets terug. Door de kracht kreeg de dader de gespen van de sluiting open en kon hij haar handtas uit de fietstas pakken. De vrouw heeft verklaard dat zij achter dader aan is gefietst, maar die ontsnapte in een auto die op hem wachtte. Ondanks dat het slachtoffer zich kranig gedroeg, is dit helaas weer een geval van georganiseerde tassenroof in de binnenstad.

5.1 Commissieleden

De heer mr. J. P. G. Poell (voorzitter)

Coördinerend vice-president van de Rechtbank Rotterdam, sector strafrecht.

De heer mr. drs. P. W. G. de Beer

Plaatsvervangend hoofdofficier van Justitie bij het Arrondissementsparket Zutphen.

De heer drs. P. J. Brunner

Psycholoog, teamleider volwassenenzorg GGZ De Gelderse Roos.

De heer mr. J. H. Gombert

Regio directeur Ag UWV.

De heer mr. P. A. M. Hendriks (ondervoorzitter)

Coördinerend vice-president van het Gerechtshof 's Hertogenbosch, sector strafrecht.

Mevrouw drs. E. M. Hubers

Psycholoog/psychotherapeut RIAGG Rijnmond, afdeling psychotherapie Vlaardingen.

De heer mr. G. D. Noordijk

Raadshoer-plaatsvervanger bij het Gerechtshof 's-Hertogenbosch; oud-advocaat.

Mevrouw mr. M. D. J. van Reenen-Stroebel

Vice-president van de Rechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht.

Mevrouw mr. B. van Roon

Teamleider Proces & Advies/juridisch adviseur bij de Juridische diensten van de gemeente Rotterdam.

De heer P. A. Schaafsma

Lid/vice-voorzitter van de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken.

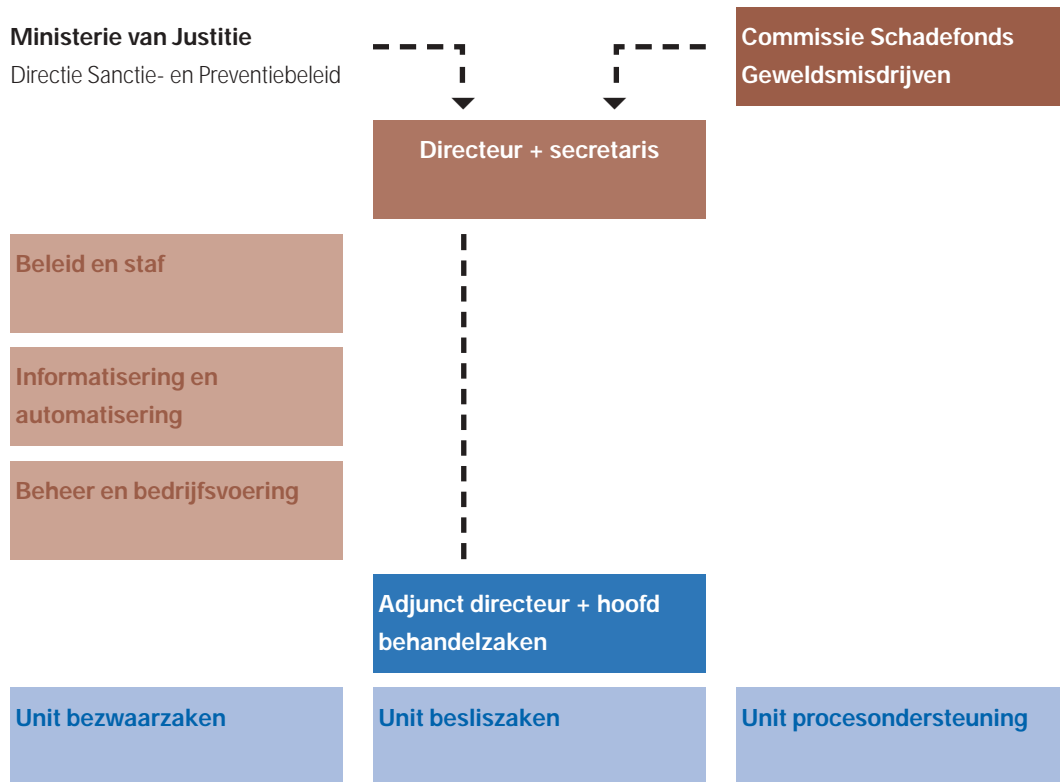
Bestuurslid Stichting Het Expertisecentrum.

Oud president-directeur van de Sociale Verzekeringsbank.

De heer mr. G. M. Zuur

Secretaris van de Commissie, tevens directeur van het bureau.

5.2 Personeel bureau Schadefonds Geweldsmisdrijven

Directeur

dhr. mr. G. Zuur

Beleid en Staf

mw. mr. R. Hoffmann
 mw. mr. A. van Kreuning-Helders
 mw. mr. J. Sikkens
 mw. S. Chierandjoe-Mataw
 mw. L. Vermeer
 dhr. M. Walzberg (tot 1-5)

Informatisering en Automatisering

dhr. T. Bergakker (hoofd)
 dhr. F. van Dam
 dhr. M. Gho
 dhr. ing. E. Joppe

Beheer en bedrijfsvoering

dhr. R. Beaufort (hoofd)
 dhr. P. de Barse
 mw. T. Brandon
 mw. J. Chotkan
 dhr. R. de Hoog
 mw. N. Albayrak (tot 1-5)
 mw. M. Gerritsen (van 1-5 tot 15-12)
 mw. L. Grossouw (vanaf 1-9)
 mw. O. Kalai (tot 13-11)
 dhr. G. van der Weide
 dhr. K. Koekoek
 dhr. P. Thakoerdin
 dhr. Y. el Hamri

Adjunct directeur/hoofd behandelenzaken

dhr. drs. J. Bierhoff

Unit bezwaarzaken

mw. mr. S. van de Nadort (coördinator)
 mw. mr. J. Fanoy-Vogel
 mw. mr. M. Hilbelink-Kuiper
 dhr. R. de Jager
 mw. D. Buytelaar

Unit beslizzaken

mr. E. van den Elshout (hoofd)
 mw. mr. A. Lageweg-Dijkstra
 mw. mr. N. Boering
 mw. P. Loppies (vanaf 25-10)
 mw. mr. N. Boers
 dhr. H.Y. Nio (van 19-9 tot 31-12)
 mw. mr. M. Borstlap
 mw. mr. N.G.M. Nijman-Bliekendaal
 mw. mr. I. Bracht (tot 1-11)
 mw. D. van Noort (van 19-9 tot 31-12)
 mw. mr. N. Bruggers (vanaf 3-7)
 mw. mr. S. van Rooijen
 mw. mr. A. Chigharoe
 dhr. P. Spaargaren (vanaf 19-6)
 mw. mr. A. van Dijk
 mw. mr. M. Stam (tot 1-4)
 mw. mr. M. Dongelmans
 mw. mr. H. Timmermans
 mw. mr. S. van Gelderen
 mw. B. Vlasblom (vanaf 1-6)

mw. R. Ghiraw (vanaf 25-10)
 mw. J. Wagemans (vanaf 19-6)
 mw. mr. S van Herpen (tot 31-12)
 dhr. mr. J. Warntjes
 mw. mr. G. Hiwat
 dhr. mr. H. van de Weerd
 dhr. mr. E. Hoppel (tot 15-10)

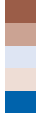
Unit procesondersteuning

mw. A. Vloet (hoofd)
 mw. J. de Niet-Beemster
 mw. K. de Bruin
 mw. R. Nocera
 mw. M. Flokstra
 mw. P. Oelrichs
 mw. L. Grossouw (tot 1-9)
 mw. F. Puriel (vanaf 7-12)
 mw. R. van der Harst
 mw. M. dos Santos Cabral
 mw. J. Heemskerk-van de Wiel
 mw. C. Spaans
 mw. A. Kuipers
 mw. M. Muskiet
 mw. M. Meijer

Medisch adviseurs

dhr. drs. P.M. A. van der Brugh
 dhr. drs. J.C.B.M. Rensing

Colofon

Uitgave: Schadefonds Geweldsmisdrijven, Rijswijk

Samenstelling en eindredactie: R. E. M. Hoffmann

Concept en realisatie: Plan: (Agnes van der Pol), Breda

Foto's: © Frans Lossie, Heusden

Druk: Koninklijke Drukkerij Broese & Peereboom, Breda